

LÅT OSS LIKSOM SVALORNA

Ur operetten Czardasfurstinnan, 1916

Emmerich Kálmán

Lento

p dolce Lento

Jag väntar på det sto-ra undret tra-la-la, som
 jämt man plär mig spä. *Nu - me - ra ske ej några un - der,*
tra - la - la, sånt tro vi in - te på. Ett
 pa-ra-dis är äk-ten-ska-pet tra-la-la, med
 ba-ra hon och han. *Det var allt mycket länge - se - dan*
tra - la - la, som man ett så - dant fann! Tro
dolce e allara
 in-te att du kan mig skräm-ma, tra-la-la,
 var du lugn, jag vet nog vad jag gö-
Det
 har jag in-te alls be-tviv-lat, tra-la-la, till-
rit.
f poco vivo
 lät jag gör hon - nör. Låt oss lik - som
 sva-lor - na byg - ga oss ett bo,
 ö - va oss på ska-lor - na i lant-lig stil - la
 ro. Men jag flö - ge strax min kos,
 om du mig be - drog, kun - de in - te
morendo
 stanna hos den min gläd - je tog.

Vers 1.

Laine: Jag väntar på det stora undret, tralla
som jämt man plär mig spå.

Herrar: Numera sker ej några under, tralla
sånt tror vi inte på.

Laine: Ett paradiset är äktenskapet, trallala
med bara hon och han.

Herrar: Det var allt mycket längesedan, trallala
som man ett sådant fann.

Laine: Tro inte att du kan mig skrämman, trallala
var du lugn, jag vet nog vad jag gör.

Herrar: Det har jag inte alls betvivlat, trallala
tillåt jag gör honnör!

**Låt oss liksom svalorna, bygga oss ett bo
öva oss på skalorna i lantlig stilla ro.
Men jag flöge strax min kos, om du mig bedrog.
Kunde inte stanna oss den min glädje tog.**

Vers 2

Herrar: Man kan väl inte alltid kuttra, trallala
blott med sin äkta hälft?

Laine: Nej, alla fruar skall bedragas, trallala
det faller av sig självt.

Herrar: Blott lilla frun är underdånig, trallala
och sitter vackert still.

Laine: Får mannen vara dum och fånig, trallala
och göra vad han vill?

Herrar: Du har ju ännu ingen aning, trallala
hur en äkta man behandlas skall!

Laine: Att det behövs en del förmaning, trallala
jag vet i alla fall.

Låt oss